

2. Článok 4 smernice Rady 76/207/EHS z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky alebo článok 1 bod 3 smernice 2002/73/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. septembra 2002, ktorý mení a dopĺňa smernicu 76/207, sa majú vykladať v tom zmysle, že nestanovujú právo pre uchádzača o odbornú prípravu na prístup k informáciám týkajúcich sa kvalifikácie ďalších uchádzačov o tú istú prípravu, ktoré má organizátor tejto prípravy, ak sa tento uchádzač domnieva, že nemal prístup k uvedenej príprave podľa rovnakých kritérií ako ďalší uchádzači a že bol obeťou diskriminácie na základe pohlavia stanovenej v tomto článku 4, alebo ak tento uchádzač tvrdí, že bol obeťou diskriminácie na základe pohlavia stanovenej v uvedenom článku 1 bode 3, pokiaľ ide o prístup k tejto odbornej príprave.
3. V prípade, že by sa uchádzač o odbornú prípravu mohol odvolávať na smernicu 97/80 s cieľom získať prístup k informáciám, ktoré má organizátor tejto odbornej prípravy, týkajúcich sa kvalifikácie ostatných uchádzačov o túto prípravu, môže byť toto právo dotknuté pravidlami Únie v oblasti dôvernosti zaobchádzania.
4. Povinnosť stanovená v článku 267 tretom odseku ZFEÚ nerozlišuje podľa toho, či v dotknutom členskom štáte existuje právny systém založený na prejednávacej zásade alebo na vyhľadávacej zásade.

(¹) Ú. v. EÚ C 134, 22.5.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. júla 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgicko) — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)/ Beneo Orafti SA

(Vec C-150/10) (¹)

(Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhov — Cukor — Povaha a rozsah dočasných kvót pridelených podniku vyrábajúcemu cukor — Možnosť podniku, ktorému bola poskytnutá reštrukturalizačná pomoc na hospodársky rok 2006/2007, využiť dočasnú kvótu, ktorá mu bola pridelená — Výpočet sumy, ktorá sa má vrátiť, a pokuty uplatniteľnej v prípade nedodržania záväzkov v rámci plánu reštrukturalizácie — Zásada ne bis in idem)

(2011/C 269/20)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Žalovaná: Beneo Orafti SA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal de première instance de Bruxelles — Výklad článku 9 nariadenia Komisie (ES) č. 493/2006 z 27. marca 2006, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v rámci reformy spoločnej organizácie trhu v sektore cukru, a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002 (Ú. v. EÚ L 89, s. 11) — Výklad článku 3 nariadenia Rady (ES) č. 320/2006 z 20. februára 2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovárenského priemyslu v Spoločenstve a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1290/2005 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 58, s. 42) — Výklad článkov 26 a 27 nariadenia Komisie (ES) č. 968/2006 z 27. júna 2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia Rady (ES) č. 320/2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovárenského priemyslu v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 176, s. 32) — Povaha a rozsah dočasných kvót pridelených podniku vyrábajúcemu cukor — Zlučiteľnosť pridelenia dočasnej kvóty podniku, ktorý je príjemcom reštrukturalizačnej pomoci, na hospodársky rok 2006/2007 s právnou úpravou Únie — Výpočet vymáhanej sumy a uplatniteľnej sankcie v prípade nespĺnenia záväzkov v rámci reštrukturalizačného plánu

Výrok rozsudku

- Článok 3 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 320/2006 z 20. februára 2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovárenského priemyslu v Spoločenstve a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1290/2005 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „kvóta“, ktorý je v ňom uvedený, zahŕňa aj dočasné kvóty v zmysle článku 9 nariadenia Komisie (ES) č. 493/2006 z 27. marca 2006, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v rámci reformy spoločnej organizácie trhu v sektore cukru a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002.
- Článok 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 320/2006 sa má vykladať v tom zmysle, že za takých okolností, o aké ide vo veci samej, záväzok vzdať sa kvóty uplatniteľnej na výrobu cukru, izoglukózy a inulínového sirupu pridelenej podniku, pričom ju tento podnik priradil jednému alebo viacerým svojím závodom, uvedený v tomto ustanovení, nadobúda účinnosť k dátumu, keď je podnik, ktorý prijal tento záväzok, vzhľadom na informácie, ktoré sú mu oznámené, alebo informácie uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie schopný ako zvyčajne obozretný podnik zistiť, že podľa príslušných orgánov sú splnené podmienky na získanie reštrukturalizačnej pomoci stanovenej v článku 5 ods. 2 toho istého nariadenia.
- Článok 26 ods. 1 a článok 27 nariadenia Komisie (ES) č. 968/2006 z 27. júna 2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia č. 320/2006, ako aj článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 318/2006 v súvislosti s výrobou mimo kvót v sektore cukru sa majú vykladať v tom zmysle, že ak je výroba, o akú ide vo veci samej, v rozpore so záväzkom vzdať sa kvóty uplatniteľnej na výrobu cukru, izoglukózy a inulínového sirupu pridelenej podniku, pričom ju tento podnik priradil jednému

alebo viacerým svojim závodom, uvedeným v článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 320/2006, môže viesť k vzniku povinnosti vrátiť pomoc, uloženiu pokuty a výberu poplatku za nadbytočné množstvo, ktoré upravujú tieto ustanovenia. Pokiaľ ide o pokutu stanovenú v článku 27 ods. 3 nariadenia č. 968/2006, prináleží vnútroštátnemu súdu posúdiť, či možno vzhľadom na všetky okolnosti predmetného prípadu považovať nezrovnalosť za úmyselnú alebo vyplývajúcu z hrubej nedbanlivosti. Zásady non bis in idem, proporcionality a zákazu diskriminácie sa musia vykladať v tom zmysle, že nebránia kumulatívne uplatneniu týchto opatrení.

4. Článok 26 ods. 1 nariadenia č. 968/2006 sa má vykladať v tom zmysle, že ak za okolností, o aké ide vo veci samej, podnik dodržal svoj záväzok čiastočne demontovať výrobné zariadenia v dotknutých závodoch, ale nie záväzok vzdať sa kvóty uplatniteľnej na výrobu cukru, izoglukózy a inulínového sirupu pridelenej podniku, pričom ju tento podnik priradil jednému alebo viacerým svojim závodom, uvedeným v článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 320/2006, suma pomoci, ktorá sa má vrátiť, sa rovná časti pomoci zodpovedajúcej záväzku, ktorý nebol dodržaný. Táto časť pomoci musí byť určená na základe súm uvedených v článku 3 ods. 5 nariadenia č. 320/2006.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 19.6.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. júla 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Nemecko) — Gerhard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10)/spolková krajina Hesensko

(Spojené veci C-159/10 a C-160/10) (¹)

(Smernica 2000/78/ES — Článok 6 ods. 1 — Zákaz diskriminácie založenej na veku — Povinný odchod prokurátorov, ktorí dosiahli vek 65 rokov, do dôchodku — Legitímne ciele odôvodňujúce rozdielne zaobchádzanie založené na veku — Koherentnosť právnej úpravy)

(2011/C 269/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Gerhard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10)

Žalovaná: spolková krajina Hesensko

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Výklad článku 6 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá stanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) — Zákaz diskriminácie z dôvodu veku — Vnútroštátna právna úprava, ktorá pre úradníka, ktorý dosiahol vek 65 rokov, stanovuje povinný

odchod do dôchodku — Legitímne ciele odôvodňujúce rozdielne zaobchádzanie z dôvodu veku

Výrok rozsudku

1. Zákon, akým je zákon o verejnej službe v spolkovej krajine Hesensko (Hessisches Beamtenengesetz) v znení zákona zo 14. decembra 2009, ktorý stanovuje povinný odchod úradníkov v stálej službe, v predmetnom prípade prokurátorov, do dôchodku vo veku 65 rokov, s tým, že tieto osoby majú možnosť pokračovať v službe, ak si to vyžaduje záujem služby, a to až do maximálneho veku 68 rokov, nie je v rozpore so smernicou Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, ak je cieľom tohto zákona zriadenie vyváženej vekovej štruktúry, aby sa podporilo zamestnávanie nových pracovníkov a zvyšovanie mladých, optimalizovalo sa riadenie personálu a tým sa aj predchádzalo prípadným sporom týkajúcim sa schopnosti zamestnanca vykonávať činnosť po dosiahnutí určitého veku, a ak umožňuje dosiahnuť tento cieľ vhodnými a nevyhnutnými prostriedkami.
2. Na to, aby sa preukázala vhodnosť a nevyhnutnosť predmetného opatrenia, sa toto opatrenie nesmie javiť neprímerané sledovanému cieľu a musí sa zakladať na prvkoch, ktorých dôkaznú hodnotu prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.
3. Zákon, akým je zákon o verejnej službe v spolkovej krajine Hesensko v znení zákona zo 14. decembra 2009, ktorý stanovuje povinný odchod prokurátorov do dôchodku pri dosiahnutí veku 65 rokov, nie je nekoherentný, keď v niektorých prípadoch umožňuje pracovať až do veku 68 rokov, ak okrem toho obsahuje ustanovenia určené na brzdenie odchodu do dôchodku pred dosiahnutím veku 65 rokov a ak iné legislatívne opatrenia dotknutého členského štátu stanovujú, že niektorí úradníci, najmä volení, majú zostať v službe aj po dosiahnutí tohto veku a že sa má postupne zvyšovať vek odchodu do dôchodku zo 65 na 67 rokov.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 19.6.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. júla 2011 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené kráľovstvo] — Tural Oguz/Secretary of State for the Home Department

(Vec C-186/10) (¹)

(Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom — Článok 41 ods. 1 dodatkového protokolu — Klausula „standstill“ — Sloboda usadiť sa — Odmietnutie obnoviť povolenie na pobyt tureckému štátnemu príslušníkovi, ktorý vytvoril podnik v rozpore s podmienkami stanovenými v tomto povolení — Zneužitie práva)

(2011/C 269/22)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)